

HÄNDELSEN

Vindsbrand, den xx-xx-xx, kl.15.24. När räddningspersonalen från Z-stationen anlände, klockan 15.30, möttes man av en kraftig rökutveckling och stora delar av vinden var redan brandsmittad. Fastigheten bestod av lägenheter i tio våningar. Under det häftiga brandförloppet rasade delar av den brinnande taksektionen ner och vållade antändning på några lägenhetsbalkonger. Räddningsledaren inser snart att vinden är förlorad, och för att minska sekundärskadorna på byggnaden avbryter man vattengivningen och låter resten av vinden brinna ned. Rent byggnadstekniskt är detta också en åtgärd som rent av är påbjuden vid en brand av denna omfattning. Tveklöst räddas på detta sätt fastigheten från en mångdubbelt större sekundärskada. Brandbottenbjälklaget, om man nu får använda detta begrepp, innebär också att endast de tre översta bostadsvåningarna direktdrabbas av branden. Viss mängd släckvatten letar sig dock längre ner i huset via befintliga ventilationskanaler, en skada som sannolikt är "överkomlig". Brinnande takdelar antände och fallskadade några balkonger.

UNDERSÖKNINGEN

Vid min brandplatsundersökning, påföljande måndag, fanns redan uppgiften om att tre pojkar hade orsakat branden genom lek med tändare. Hur den leken har gått till återstår för polisen att ta reda på, efter vad jag förstår kan tillvägagångssättet ha en viss avgörande betydelse vad avser försäkringsfrågan. Var branden exakt har startat i vindsutrymmet går inte heller att fastställa, även här måste pojkarna tillfrågas. En del av vinden är inte lika förintad, lite av takstolarna fanns kvar, men av detta går det inte att dra några definitiva slutsatser om primärbrandplats. Utanför trapphusbyggnaden är förödelsen total, men de båda branddörrarna har fyllt sin funktion, och hissen kunde även under måndagen transportera räddningspersonalen mellan våningsplanen. Vinden var byggd i en stor sektion, varför branden med lätthet spred sig från förråd till förråd. Av brandresterna att döma var brandbelastningen diger. Vid min kontrollrunda såg jag inte några rester efter gasflaskor men väl en hel del fålgar efter bildäck, vilka naturligtvis inte gör brandbelastningen mindre... Jag tycker att branden väcker vissa förebyggande tankegångar; måste vindsbränderna utmynna i totalskador? De drabbade vindarna är oftast dåligt sektionerade, eller inte alls, denna utgör inget undantag. Dessutom upptäckts dessa vindsbränder alldeles för sent, oftast först när lågorna tittar fram under takfoten, eller att kraftig rök bolmar fram, men då fordras det att räddningspersonalen formligen hänger på dörrhandtaget... Kanske är det läge för fastighetsägare att inventera sina vindar, kan de sektioneras, rensas från "överflödig bråte" eller varför inte förses med rökdetektorer. Just i skrivande stund kontaktas jag av polisens utredare, vilka önskar ett yttrande om brand-spridningsrisken. Ett sådant yttrande innebär inte några större svårigheter, brandförloppet talar för sig själv.